

گزارشی از اکران مردمی فیلم «! یارتچی» با حضور کارگردان و بازیگر آن در سینما هویزه مشهد

قهرمان فیلم از دل مردم برخاسته است

عکس:مصطفی صالحیان-خبراراز

رومینا مائوف

فیلم «آپاراتچی» اثر جدیدی به کارگردانی قربانعلی طاهرفر است که به عنوان اولین تجربه این کارگردان در قسمت «نگاه نو» جشنواره فجر۱۴۰۲ به نمایش درآمد. همان گونه که نام فیلم «آپاراتچی» نشان می دهد، موضوع اصلی این فیلم درباره سینماست. «آپاراتچی» درباره عشق و دل دادگی به هنر و سینماست. ماجرا در اوایل دهه۶۰در تبریز می گذرد. داستان این فیلم روایت یک نقاش ساختمان (با بازی توحج الوند) به نام جلیل است که دل بستگی خاصی به سینما دارد. وی سابقه تولید چند فیلم کوتاه را با استعداد واشتیاقش داشته است و رؤیای ساخت اولین فیلم سینمایی خود را در سر می پروراند. او قصد دارد به هر نحوی که شده است، اولین فیلم بلندش را بسازد و به آرزوی بزرگش که دستیابی به سیمرغ بلورین جشنواره فجر است، دست پیدا کند. اکران مردمی «آپاراتچی» در شامگاه جمعه در سینماهای هویزه و پارک بازار مشهد با حضور علیرضا استادی بازیگر و قربانعلی طاهرفر کارگردان فیلم، برگزار شد. اکران مردمی این فیلم با استقبال خوب مخاطبان مشهدی اش همراه بود.

● فیلمی در شان مخاطب فاخر ایرانی

کارگردان «آپاراتچی» در حاشیه اکران مردمی فیلم سینمایی اش اظهار کرد: ما با خودرهای خوبی از همه اقشار جامعه نسبت به فیلم «آپاراتچی» داشتیم، چون قهرمان فیلم از دل مردم برخاسته است، یعنی فیلمی از مردم برای مردم که این بازخورد مثبت نیز از موضوع نشئت می گیرد. قربانعلی طاهرفر افزود: با وجود این بازخوردهای خوب، ما انتظار حضور پرشور نیز برای دیدن این فیلم داریم و امیدوارم که این فیلم بتواند در شان مخاطب ایرانی بوده باشد. وی بیان کرد: قهرمان این فیلم، جلیل رشیدی است و این فیلم از کتاب «آپاراتچی» اقتباس شده است. نام اصلی شخصیت داستان، جلیل طائفی است که اکنون نیز در قید حیات است و یکی از قهرمانان دهه۶۰در تبریز به حساب می آید.

وی تصریح کرد: قهرمان فیلم ماد و رویکرد دارد که اولین آن عشق به سینما و دومین آن هنر مردمی است و برای رسیدن به این موضوع سخنی زیاده را پشت سرمی گذارد و در همان دهه ای که زندگی می کند، «افیل بلند داستانی می سازد که این در زمان خودش در ایران و دنیا بی نظیر است. طاهر فر با بیان اینکه با اکران فیلم «سال گریه»، ما در رتبه سوم قرار داشتیم، گفت: من باور دارم بدون عدالت در تبلیغات و حضور چهره ها، در فیلم «آپاراتچی» وضعیت قابل قبولی داریم و در آینده به صعود در جدول فروش امیدواریم.

● داستان و روایت واقعی

علیرضا استادی نیز در حاشیه اکران مردمی این فیلم بیان کرد: فیلم «آپاراتچی» بسیار برای من جالب است، زیرا برگرفته از داستان و روایت واقعی است. این فیلم روایت یکی از فیلم سازان دهه اول انقلاب اسلامی است که آقای طاهر فر توانست به خوبی آن را به تصویر بکشد.

وی افزود: من همیشه خاطرات بسیار خوبی از شهر مشهد دارم. مشهد، مردمی بسیار فهیم، با داریت و هندروست دارد. بسیاری از هنرمندان درجه یک کشور از این دیار هستند که این موضوع بیانگر این است که به هنرهای نمایشی و دراماتیک توجه دارند. این بازیگر سینمای ایران گفت: در مجموعه سینما هویزه، همیشه اتفاقات بسیار خوبی افتاده و فیلم های فاخری اکران مردمی شده است. امیدوارم از تماشای این فیلم لذت ببرید.

ساعد سهیلی با «شهرک» در «کازابلانکا»

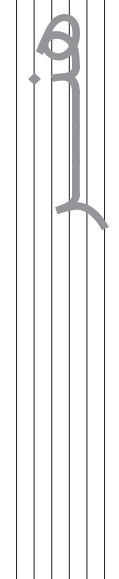

فیلم سینمایی «شهرک» به نویسندگی و کارگردانی علی حضرتی، در ادامه حضورش در جشنواره های جهانی، به بخش مسابقه سومین دوره فستیوال سینمای مستقل «کازابلانکا» در مراکش راه یافت. «شهرک» که ساعد سهیلی، کاملم سیاحی، مهتاب ثرونی، همایون ارشادی، رؤیا جاویدنیا، شاهرخ فروتنیان، مرتضی ضرابی وساقی حاجی پور در آن به ایفای نقش پرداخته اند، ساعت ۱۹ سه شنبه ۲۳ آوریل در فستیوال «کازابلانکا» اکران خواهد شد.

ماجراهای خسرو ناصر را از «عصری نو» بشنوید

برنامه «عصری نو» در این باره توضیح داد: این برنامه عصرگاهی در قالب تفریحی و سرگرمی از گروه سلامت اجتماعی از شنبه تا چهارشنبه ساعت ۱۷ به مدت یک ساعت ونیم روی آنتن را دیوسلامت می رود. گویندگی برنامه به عهده رؤیا کاظمی است. همچنین امین ضیایی هم بازیگر بخش نمایش برنامه است که شخصیت خسرو ناصر را به عهده دارد.

جمعی از استادان هنر انقلاب اسلامی، خادم چای خانه حضرت رضا(ع) شدند

قند مکرر زیر سایه حضرت

مرتضی محمدپور

چای حضرت است که لبخند بر لب زائری نشانده و خستگی تشرف را به شوق حضور مبدل می کند؛ طعم چای دمی با هل و گلاب که در کنار یک شیرینی کوچک، حکم مانده بهشتی پیدا می کند و مردم صف می کشند تا حتی یک فنجان کوچک از آن، لحظاتی هم که شده است، کامشان را شیرین کند. در این بین، از نامداد روز گذشته جمعی از هنرمندان تراز اول کشور در عرصه های مختلف شعر، موسیقی، نگارگری، هنرهای تجسمی و سینما مهمان مشهدالرضا^ع هستند تا به همت حوزه هنری انقلاب اسلامی و البته مطالبه و پیگیری خودشان، توفیق داشته باشند که حتی در حد چند ساعت، خدمت در چای خانه حضرت رضا^ع را تجربه کنند.

● ای صفای قلب زارم

اینجا به تعبیر خدام چای خانه، پشت میز با جلو میز تفاوت ندارد. جلو میز مربوط به زائران است که از راه های دور و نزدیک خودشان را با گرا ه منور امام رثوف^ع رسانده اند و بنا دارند خستگی تشرف را با یک استکان چای از تن به در کنند. اما پشت میز هم سرشار و از عشق و شور است و هرکس را ببینید، مشغول کاری است

تا از بازگذاشتن سماور و دم کردن چای گرفته تا شستن صدها استکان، هر ساعت از حضور در چای خانه با شکلی از خدمت همراه باشد. حتی برخی هایشان از شدت دل دادگی در حین خدمت ندایی سرمی دهند و با صدای بلند، آبیانی در وصف کرامت امام رثوف یا اظهار ارادت به علی بن موسی الرضا^ع می خوانند.

از حدود ساعت ۷ صبح که سومین کشیک خدمتی هنرمندان در چای خانه آغاز می شود، استادان بزرگ هنر انقلاب اسلامی، به تنهایی یا در کنار هم از راه می رسند. برخی هایشان به چشم مردم آشناتر هستند و از کوروش زارعی بازیگر ونجم الدین شرعیتی مجری گرفته تا عبدالحمید قدیریان نقاش و حتی مسعود نجابتی طراح، مورد توجه زائران قرار می گیرند. از زبان برخی زائران شنیدم که تصور می کردند این حضور، گوشه ای از یک برنامه هماهنگ شده همچون زیارت دسته جمعی هنرمندان باشد، اما چهره ها که به چای خانه رسیدند، پیش چشمان میهوت مردم ردای سبز خدمت را به تن کردند، دستکش و کلاه بر سر گذاشتند و با ندای «ای صفای قلب زارم»، دست به استکان شدند. چهره ها پیش از اینکه به چای خانه برسند، در حلقه اجتماع مردم محاصره شده بودند و تلفن های همراه برای ثبت خویش انداز و ضبط تصاویر این حضور بالا رفته بود، اما ردای خدمت که بر تن هنرمندان نقش بست، انگار اشتیاق مردم برای ثبت این لحظات بیشتر شد و هرکس با تلفن همراهش به صورت زنده در فضای مجازی یا در قالب فیلم برداری، تصویری از این لحظات ناب را برای

گزارشی درباره مردمی برگزار شدن بخش سرود و تئاتر جشنواره هنرهای شهری مشهد

تصمیمی درست که باید ادامه پیدا کند

شکیبا افخمی راد

سازمان فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد، با هدف ایجاد زمینه های لازم برای مشارکت بخش گسترده تری از جامعه در تولید آثار هنری و همچنین نزدیک شدن موضوعات و مضامین هنر شهری به دغدغه ها و نگاه مردمی، امسال بخشی با عنوان «هنرهای مردمی» را در جشنواره هنرهای شهری برگزار کرد که پذیرای همه گروه های هنری از جمله محلات، مساجد، مدارس و دیگر تشکل های فعال هنری در دو قالب سرود و نمایش بود. ما برای بررسی تأثیر این رویداد در جامعه و نحوه ادامه یافتنش در سال های آینده، سراغ سید مجتبی ذبیحی و رضا عرفانی رفتم که به ترتیب در بخش سرود و نمایش جشنواره داور بودند و با آن ها درباره نکات مثبت و منفی جشنواره هنرهای مردمی گپ وگفت کردیم.

● شناسایی استعداد های جدید

سید مجتبی ذبیحی اضافه شدن بخش هنرهای مردمی به جشنواره را اتفاقی خوب می داند و درباره ثمرات آن بیان می کند: به واسطه این بخش، امکان تماشای اجرای گروه هایی که پیش از این با آن ها آشنا نبودیم، برایمان فراهم شد. گروه هایی که حرفه ای می نبودند، ضعف های زیادی در حوزه مسائل فنی داشتند، از اجرا هایشان درآمدی کسب نمی کردند و فقط برحسب علاقه دور هم جمع شده بودند. او یادآور می شود: روندی که شروع شده است، باید در سال ۱۴۰۳ هم ادامه پیدا کند و حضور در رویداد نیز باید مشروط به شرکت کردن مربیان در کارگاه های آموزشی باشد. به این ترتیب، قطعاً ما سالی بیست گروه سرود خوب در رده های سنی مختلف به جامعه معرفی می کنیم. به نظر این هنرمند، اگر هزینه ای که برای گروه های حرفه ای می شود، به حوزه آموزش و تولید اختصاص پیدا کند، گروه های مبتدی از بسیاری از گروه های حرفه ای هم جلومی زنند. ذبیحی با اشاره به انگیزه گرفتن گروه های مبتدی بعد از حضور در جشنواره هنرهای مردمی، می گوید: در میان گروه های شرکت کننده چند گروه خیلی خوب هم بودند که ظرفیت تبدیل شدن به یک گروه حرفه ای را داشتند و فقط تجربه شان کم بود که این موضوع هم تقصیر ماست، چون فقط با گروه های خاص کار کردیم و به بقیه فرصت اجرا ندادیم. او شناسایی استعداد های جدید و افزایش توانایی مربیان را ثمرات برگزاری مستمر جشنواره هنرهای مردمی می داند و یادآور می شود: ایراد این رویداد محدود بودنش به جریان استقبال از بهار است، اما اگر شهرداری و خانه هنرمندان کمک کنند تا جشنواره هنرهای مردمی در طول سال هم ادامه داشته باشد،

مردمی برگزار شدن جشنواره هنرهای شهری مشهد بر گسترش هنر در جامعه، می گوید: مسئولان در این دوره متوجه شدند که مردمی برگزار شدن جشنواره در حوزه سرود و تئاتر جواب می دهد، اما برای اینکه هنرهای دیگر هم به شکل مردمی برگزار شود، نیاز است که اتاق فکری شکل بگیرد و فقط هنرهایی که ظرفیت لازم را در این حوزه دارند، انتخاب شوند. داور بخش سرود جشنواره هنرهای مردمی ادامه می دهد: امیدوارم سال آینده گروه های سرود اول در منطقه خودشان به رقابت بپردازند و بعد رقابت بین مناطق و فرهنگ سراها شکل بگیرد. در این زمینه، شورای اجتماعی محلات خیلی می تواند به ما کمک کند.

● انتقال مفاهیم از بستر هنر

رضا عرفانی، کارگردان تئاتر، باور دارد برگزاری این رویداد به هر شیوه ای شایسته تقدیر است، چون باعث می شود همچنین مردم ما در شهر تئاتر ببینند و با هنر ارتباط داشته باشند. او با اشاره به بخش های متوعی که در حوزه نمایش جشنواره هنرهای مردمی برگزار شده است، می گوید: بخش تئاتر خانواده برای من بسیار جذاب بود. در این بخش تئاترها شاید خیلی مبتدی بودند، ولی آنچه جذابشان می کرد، تلاشی بود که برای مطرح کردن حرف های مهم و جدی انجام می دادند، حرف هایی مثل مراعات حال همسایه، رعایت کردن بهداشت و... که پرداختن به آن ها نیاز جامعه شهری است. به گفته عرفانی، یکی از اهدافی که این جشنواره دنبال می کند، انتقال مفاهیم از بستر هنر است و برخی آثار بسیار خوب این کار را انجام داده بودند. این هنرمند همچنین با تقدیر از برخی نمایش هایی که در بخش «تئاتر محله» و «استعداد های ظهور»، اجرا شده اند، یادآور می شود: به مجموعه آنچه در جشنواره امسال رخ داد، بیشتر از سطح توقع من بود. البته بدون شک نقطه بهتری هم برای این رویداد وجود دارد. او ادامه می دهد: ما برخی افراد ثابت داریم که همیشه در جشنواره هنرهای شهری حضور دارند، اما امسال چهره های جدید با استعدادی را دیدیم که هیچ کس آن ها را نمی شناخت. این افراد

آثاری را ارائه کرده بودند که با کمی تغییر، به نمایشی استاندارد تبدیل می شدند. از این رو، می توانم بگویم جشنواره هنرهای مردمی بسیار به شناسایی افراد جدید کمک می کند. عرفانی یکی دیگر از آثار مثبت جشنواره هنرهای مردمی را تزویج هنر و تئاتر در جامعه می داند و می گوید: امسال فردی از حاشیه شهر با یک عروسک بسیار جذاب در حیاط خانه اش به اجرای برنامه پرداخته بود. از او کنش تماشاگران نمایشش می شد. فهمید که اولین رویاوری شان با تئاتر است. به نظرم این تجربه از ذهن آن ها هیچ زمان پاک نمی شود و حتی باعث می شود از این به بعد تئاتر را دنبال کنند، البته نه به عنوان فعالیت حرفه ای بلکه به عنوان یک سرگرمی فرهنگی مثل کتاب خواندن. در واقع به نظرم این نمایش ها حتی اگر رتبه ای هم نیاورند، تأثیر خودشان را می گذارند.

● برگزاری دوره های آموزشی

عرفانی باور دارد شهرداری بهترین متولی برای اجرای نمایش های غیر حرفه ای است؛ نمایش هایی که مناسب اجرا در محله و مدرسه هستند و قرار نیست اجرای عموم را به مفهوم اصلی اش تجربه کنند. او تأکید می کند: به نظر هف اصلی جشنواره هنرهای مردمی این نیست که افراد را به سمت تئاتر حرفه ای سوق دهد و این رویداد بیشتر به دنبال پرداختن به نمایش هایی است که کمتر دیده و شنیده می شوند، نمایش هایی که شاید از استاندارد کمتری برخوردار باشند، ولی برای آدم هایی که تولیدش می کنند و همچنین تماشاگران ش، بسیار جدی و قابل فهم هستند. به نظر داور بخش نمایش جشنواره هنرهای شهری مشهد، این نوع از تئاتر باید در همین بستری که هست، تقویت شود، نه اینکه به سمت تئاتر حرفه ای و مسخره ای سوق داده شود.

عرفانی ادامه می دهد: ما می توانیم برای شرکت کنندگان، دوره های آموزشی برگزار کنیم تا با استانداردهای لازم آشنا شوند و کیفییشان را در همین بستری که حضور دارند، بهبود ببخشند؛ اما باید حواسمان باشد بکریودن نمایش ها را از آن ها نگیریم، چون همه امتیاز این نمایش هابه بکریودن ونوع نگاه و پرداخت متفاوتشان از سوزه است.

این هنرمند که باور دارد باید به نمایش های مردمی بیشتر توجه شود، می گوید: به نظر خانه هنرمندان می تواند کمتر به تئاتر حرفه ای بپردازد و بیشتر تمرکش را روی حوزه تئاتر مردمی و خانواده بگذارد. یعنی برای این نوع تئاتر بیشتر هزینه کند و حتی تبلیغات متفاوتی برای آن انجام دهد تا افراد بیشتری مشتاق حضور در جشنواره شوند.